ДАНЪК ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ ДАНЪЧНА ОСНОВА И ДАНЪЧНА СТАВКА НА ДАНЪКА ВЪРХУ СОЦИАЛНИТЕ РАЗХОДИ, ПРЕДОСТАВЕНИ В НАТУРА

I. ДАНЪЧНА ОСНОВА ЗА ДАНЪКА ВЪРХУ СОЦИАЛНИТЕ РАЗХОДИ, ПРЕДОСТАВЕНИ В НАТУРА

1.1 Данъчната основа за данъка върху социалните разходи, предоставени в натура по чл. 204, ал. 1, т. 2 от ЗКПО.

Определянето на данъчната основа е регламентирано с чл. 212 от ЗКПО.

Данъчна основа – начислените социални разходи, предоставени в натура, намалени с приходите, свързани с тези разходи, за календарната година. В случай че няма приходи, свързани с извършени от работодателя социални разходи, предоставени в натура, размерът на данъчната основа за данъка върху социалните разходи ще бъде размерът на извършените за сметка на работодателя социални разходи.

1.2 Данъчна основа за данъка върху социалните разходи за вноски /премии/ за допълнително социално осигуряване и застраховки „Живот”

Определянето на данъчната основа е регламентирано с чл. 213 от ЗКПО.

Според чл. 213, ал. 1 данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 2, буква „а” е сумата от данъчните основи за месеците на календарната година, определени по реда на ал. 2 и 3.

Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите за календарния месец по чл. 204, т. 2, буква „а”от ЗКПО **е превишението на тези разходи над 60 лв. (30,68 евро) месечно за всяко наето лице** (чл. 213, ал. 2).

Когато данъчно задължените лица към края на месеца, през който са начислени разходите, имат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите **е целият размер на начислените разходи** за календарния месец. За целите на предходното изречение не са налице задължения, когато към края на месеца, през който са начислени разходите, задълженията не са отразени в данъчно-осигурителната сметка или не са отразени като предявени за принудително изпълнение в Националната агенция за приходите (чл. 213, ал. 3).

1.3 Данъчна основа за данъка върху социалните разходи за ваучери за храна

Определянето на данъчната основа е регламентирано с чл. 214 от ЗКПО.

Според чл. 214, ал. 1 данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква „в“ е сумата от данъчните основи за месеците на календарната година, определени по реда на ал. 2 и 3.

Съгласно ал. 2 на чл. 214 данъчната основа за определяне на данъка върху разходите за календарния месец по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква „в“ е превишението на тези разходи над 200 лв. (102,26 евро) месечно за всяко наето лице.

В чл. 214, ал. 3 е предвидено, че когато не са изпълнени условията за освобождаване от данък по чл. 209а, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец.

II. ДАНЪЧНА СТАВКА ЗА ДАНЪКА ВЪРХУ СОЦИАЛНИТЕ РАЗХОДИ

Данъчната ставка за данъка върху социалните разходи по чл. 204, т. 2 от ЗКПО е 10 на сто.

ДАНЪКЪТ ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ Е ОКОНЧАТЕЛЕН (ЧЛ. 206, АЛ. 2 ОТ ЗКПО).

СОЦИАЛНИТЕ РАЗХОДИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛ. 204, Т. 2 ОТ ЗКПО И НАЧИСЛЕНИТЕ ВЪРХУ ТЯХ ДАНЪЦИ ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ, СЕ ПРИЗНАВАТ ЗА ДАНЪЧНИ ЦЕЛИ В ГОДИНАТА НА ТЯХНОТО НАЧИСЛЯВАНЕ И НЕ ФОРМИРАТ ДАНЪЧНА ВРЕМЕННА РАЗЛИКА (ЧЛ. 206, АЛ. 1 ОТ ЗКПО)